

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๖ /๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการบันทึกเสียงการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นายสิทธิเดช แซ่จิ๋ว

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดพิจิตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร ขอสำเนาบันทึกเสียงการประชุมพิจารณาหาแนวทางแก้ไขปัญหาคือเรียกร้องของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองตะพานหินเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

จังหวัดพิจิตรมีหนังสือ ที่ พจ ๐๐๑๗.๓/๓๒๖๑ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการให้สำเนาบันทึกเสียงตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนจังหวัดพิจิตร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เทศบาลตำบลตะพานหินได้เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างอาคารเอนกประสงค์ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตรว่าการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นนั้นไม่เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน จังหวัดพิจิตรจึงเชิญผู้เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมหาแนวทางแก้ไขปัญหาลงจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๙๖ /๒๕๕๙

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ภาคประชาชนในเขตเทศบาลตำบลตะพานหิน ได้เรียกร้องให้เทศบาลตำบลตะพานหินเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างอาคารเอนกประสงค์ซึ่งเทศบาลตำบลตะพานหินจะกู้ยืมเงินมาก่อสร้างจำนวนเจ็ดสิบล้านบาท ต่อมาเทศบาลตำบลตะพานหินได้เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นตามข้อเรียกร้องแต่ไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ผู้อุทธรณ์จึงร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร จังหวัดพิจิตรได้จัดให้มีการประชุมผู้เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญห ในวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ต่อมาจังหวัดพิจิตรได้ส่งเอกสารสรุปการประชุมให้ผู้อุทธรณ์ แต่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อความในบันทึกการประชุมนั้นคลาดเคลื่อนไม่ตรงกับข้อเท็จจริงหลายประเด็น และมีการบันทึกคำพูดของรองนายกเทศมนตรีตำบลตะพานหินซึ่งไม่มีชื่อเข้าร่วมประชุมด้วย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ขอให้จังหวัดพิจิตรชี้แจงข้อเท็จจริงรวมทั้งมีคำขอสำเนาบันทึกเสียงการประชุมด้วย โดยจังหวัดพิจิตรได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริง แต่ปฏิเสธการให้สำเนาบันทึกเสียงการประชุมแก่ผู้อุทธรณ์

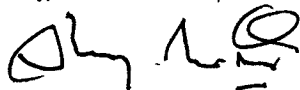
ผู้แทนจังหวัดพิจิตรชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เทศบาลตำบลตะพานหินได้ดำเนินโครงการก่อสร้างอาคารเอนกประสงค์ แต่มีภาคประชาชนเรียกร้องให้เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน เทศบาลตำบลตะพานหินจึงจัดเวทีรับฟังความคิดเห็น หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตรว่าการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นนั้นไม่เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ขอให้จังหวัดพิจิตรสั่งให้เทศบาลตำบลตะพานหินจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นอีกครั้ง จังหวัดพิจิตรจึงเชิญผู้เกี่ยวข้องมาประชุมร่วมกันอย่างไม่เป็นทางการ เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาคำเรียกร้องโดยไม่มีวาระการประชุม แต่ประชุมในลักษณะพูดคุยหารือเพื่อไกล่เกลี่ยปัญหาระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในการประชุมเรื่องต่างๆ ไม่มีระเบียบกำหนดว่าจะต้องบันทึกเสียงการประชุมเก็บไว้แต่อย่างใด ส่วนการประชุมครั้งนี้เจ้าหน้าที่ได้ใช้เครื่องบันทึกเสียงส่วนตัวบันทึกเสียงการประชุมไว้เองเพื่อความสะดวกในการจัดทำบันทึกสรุปผลการประชุมรายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร หลังจากประชุมแล้วจังหวัดพิจิตรได้ส่งบันทึกสรุปผลการประชุมให้ผู้อุทธรณ์ แต่ผู้อุทธรณ์มีหนังสือโต้แย้งว่าข้อความในบันทึกสรุปผลการประชุมไม่ถูกต้องขอให้จังหวัดพิจิตรชี้แจง และมีคำขอสำเนาบันทึกเสียงการประชุมดังกล่าว เหตุผลที่จังหวัดพิจิตรไม่ให้สำเนาบันทึกเสียงการประชุมเนื่องจากเครื่องบันทึกเสียงเป็นของส่วนตัวเจ้าหน้าที่ที่นำมาใช้บันทึกเสียงการประชุมเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงานสรุปผลการประชุม บันทึกเสียงการประชุมนั้นจึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๙๖ /๒๕๕๙

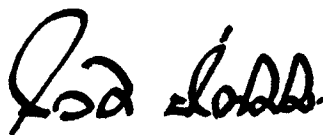
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔ บัญญัติว่า “ข้อมูลข่าวสารของราชการ หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ...” การควบคุมดูแลนั้นหมายความว่ารวมถึงการเก็บรักษาตลอดจนการทำลายข้อมูลข่าวสารด้วย หากเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการแล้วเจ้าหน้าที่ของรัฐจะทำลายข้อมูลข่าวสารนั้นโดยพลการไม่ได้ ต้องดำเนินการตามระเบียบงานสารบรรณข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์นี้จังหวัดพิจิตรไม่ได้มีข้อกำหนดให้เจ้าหน้าที่ต้องบันทึกเสียงการประชุมไว้เป็นหลักฐาน แต่เป็นเรื่องที่อยู่ในดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ในการบันทึกเสียงการประชุมเพื่อใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานของตน ทั้งยังสามารถทำลายข้อมูลดังกล่าวได้เมื่อเห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องเก็บไว้ การบันทึกเสียงการประชุมโดยเครื่องบันทึกเสียงซึ่งเป็นทรัพย์สินส่วนตัวของเจ้าหน้าที่จึงเป็นเพียงวิธีการปฏิบัติงานอย่างหนึ่งของเจ้าหน้าที่ ดังนั้น บันทึกเสียงการประชุมในกรณีนี้จึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการ เมื่อไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการแล้วคณะกรรมการฯ จึงไม่ต้องพิจารณาว่าสมควรจะเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์หรือไม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

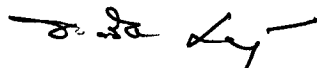
(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

หัวหน้าคณะที่ ๔

(ศาสตราจารย์พิเศษเรวัต ฉ่ำเฉลิม)

กรรมการ

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

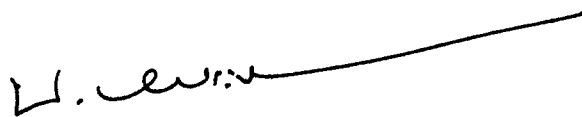
กรรมการ

(นางมัลลิกา คุณวัฒน์)

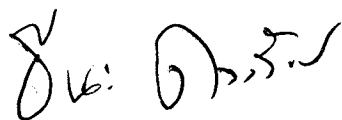
กรรมการ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๙๖ /๒๕๕๙

กรรมการ

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายธนะ ดวงรัตน์)

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙

